

Isha Van Alsenoy

Pierewaai

Inleiding

Gent, november 2024

Liefste lezer,

Bij wijze van inleiding beschrijf ik mijn 101-tjes als volgt: *Een 'sprkj' is een verhaalt dat begint met 'Er was eens' en dat 101 woorden telt. Een woorden-tussendoortje om jouw dag een dromerige of net wakkere twist te geven. Ze zijn een uit de hand gelopen stijloefening. In 2012 startte ik met het schrijven van korte verhalen onder de vleugels van auteur Ingrid Verhelst. Zij heeft met Schrijfschool Gent al menig woordliefhebber op het juiste pad gebracht. Geïnspireerd door een boek van Dan Rhodes, was zij de eerste die mij opdracht gaf een 101-tje te schrijven. Dan Rhodes heeft in zijn grappige, ontroerende en met compassie geschreven debuut 'Anthropology' (2002) een nieuw genre uitgevonden – iets dat het midden houdt tussen proza, poëzie en serenade – een soort 'proserie' die erom schreeuwt op luide toon te worden voorgedragen in de tram, in de kroeg, op het strand, bij het ontbijt, in bed,... vertelde ze. Deze proserie heeft me nooit meer losgelaten.*

Een 101-tje valt, zo u wil, in het hokje te duwen van de UKV's: de Ultra Korte Verhalen: met zo weinig mogelijk woorden zo veel mogelijk vertellen. Beste voorbeeld hiervan is: 'Te koop: babyschoentjes, nooit gedragen' van grootmeester Ernest Hemingway. Er was ook de Radio 1-wedstrijd '55-fiction' waar enthousiastelingen een poging mochten wagen met, u raadt het nooit, 55 woorden. Mijn inzending was een vermelding op de Radio 1-website waard. Mijn hart lag echter bij de 101-tjes.

Uitdagend aan UKV's is het constante schrappen van overbodigheden, zoeken naar synoniemen en naar woorden met een dubbele betekenis. Spelen met constructies, uitdrukkingen, onverwachte wendingen. Inspiratie vind ik in de wereld rond me én in mijn hoofd, waar het meestal een vrolijke boel is. Natuur, dieren, woorden, taal en dat wat me 's nachts wakker houdt, zijn de thema's. Zodoende kan je deze collectie ook omschrijven als 'Leven 101'; net als 'English 101' een introductie is op de Engelse taal, is dit een intro op het leven en hoe ik ernaar kijk.

In het verleden droeg ik de 101-tjes voor op verjaardagsfeesten, de occasionele literaire bijeenkomst en, fluisterend, in de oren van mijn

geliefden. Nooit eerder kwamen ze in een boek terecht. In samenwerking met Johnny Bekaert en uitgeverij Poespa Producties is deze droom werkelijkheid geworden.

Voor *Pierewaai* koos ik 52 '101-tjes' uit, een voor elke week van het jaar, verdeeld volgens de seizoenen. Gaat u vooral uw gang: verslind, degusteer of koester hen. Alles mag, zolang het maar 101 woorden telt.

Liefs, Isha

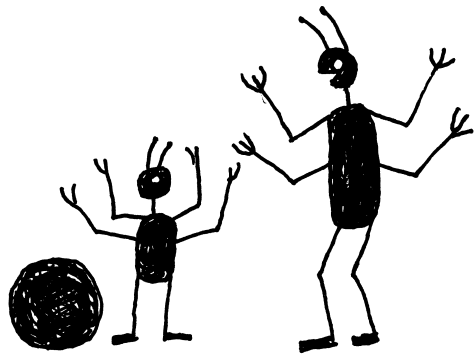
lente

1/

Er was eens een dag waarop we iedereen een plaats wilden geven. Degenen die er niet meer waren, kwamen 's morgens, hen hadden we al het langst niet meer gezien. Het weerzien ontroerde, de gesprekken gingen over dat wat we vergeten waren te zeggen. Rond de middag schoven de vrienden aan. Ze namen plaats alsof ze thuis waren, maakten grapjes en lachten tomeloos. Bij valavond sprongen de geliefden binnen. Zij dronken wat en bleven net lang genoeg om hun stempel op onze ziel te drukken. Net na negenen – het stormde buiten – klopte jij op de deur, totaal onverwacht, en je bleef.

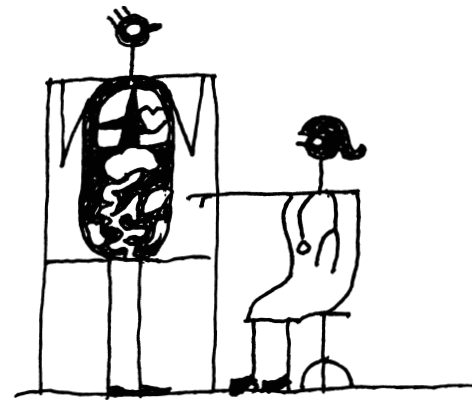

2/

Er was eens een groeifeest. De babymestkever had na dagen proberen zijn eerste perfect ronde keutel gerold en zijn vader vond dat dit uitgebreid gevierd moest worden. Hij had alle insecten uit de buurt uitgenodigd. De dagpauwoog kwam zenuwachtig aangevlogen. Het vliegend hert had zijn gewei opgeblonken en de lintworm had een cadeau mooi verpakt. De mieren vormden een erehaag. De babymestkever zat te blinken op een symmetrisch eikenblad dat zijn vader had uitgezocht. Tussen zijn pootjes hield hij trots zijn keutel omhoog. Applaus! Daarna deed iedereen zich tegoed aan dauwdruppels en dennenappels. Het gepierewaai duurde tot diep in de nacht.

3/

Er was eens een erwt die werd ingeademd, nog voor ze werd opgegeten. Ze sprong voorbij de slokdarm op slinkse wijze de luchtpijp van de verbaasde eter in. Jippie, dacht ze. Via de longen reisde ze naar de twaalfvingerige darm en de alvleesklier. Onderweg onderhandelde ze met de hongerige maag, want die zag zijn kans schoon. Ze sloot vriendschap met twee niersteentjes en nestelde zich langs de misbegrepen galblaas. De eter keek, na aanhoudende kriebels in de buik, met de dokter naar de röntgenfoto's. 'Nee, u bent niet verliefd,' zei de arts. 'Het is gewoon een erwt. Daar... Ziet u ze...?'

4/

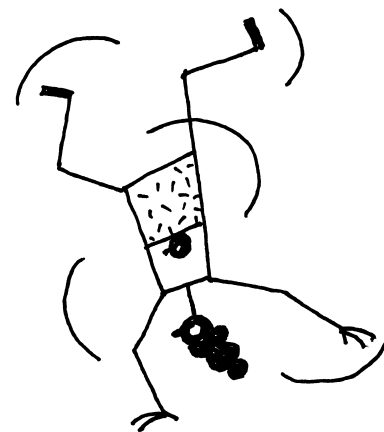
Er was eens een verhaal dat dringend verteld moest worden. Het keek op de klok en zag dat het al vijf voor was. De Tijd zuchtte, maar besloot toch nog even te blijven. De Goeden en de Slechten, het Begin en het Einde, de Held, de Tovenaar en de Draak kwamen mee in de kring zitten. Ze luisterden aandachtig. Het verhaal ging over diepe dalen en onbereikbare landen. En een grote Berg, die de Held moest overwinnen. Het lukte. Toen de luisteraars hoorden wat de Beloning was, glommen ze van trots. En nu is het tijd voor bed, zei de Tijd.

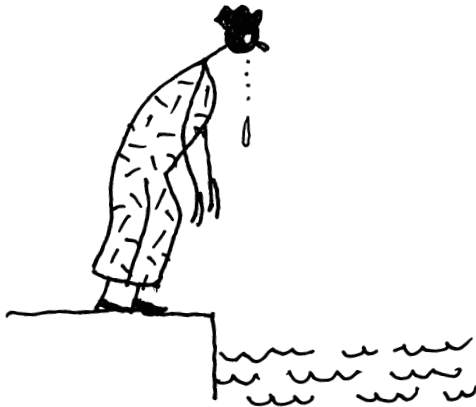
5/

Er was eens een buiteldier met een onuitputtelijke bron van energie. Hij sprong van de ene op de andere voet, deed handenstand en nog meer kunstjes. Kortom, hij zat geen seconde stil en tuimelingen waren zijn lust en zijn leven.

Maar hij lag overhoop met de taalcommissie.

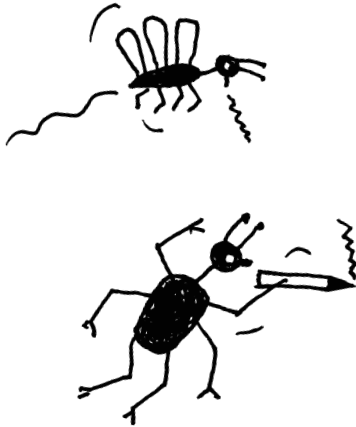
Die eiste van het buiteldier de -t terug. In de plaats zou hij een extra -d krijgen. Hij maakte een buiteling om u tegen te zeggen en riep: 'Buitelen is nu eenmaal de aard van dit beestje!' ter zijner verdediging. De taalcommissie hield voet bij stuk. Sindsdien dekt het buiteldier de lading niet meer.

6/

Er was eens een blauwe waterlander. In zijn land van herkomst moest niemand hem nog hebben. Zijn bestemming was hij eeuwen geleden vergeten. Dus deed hij het enige waar hij goed in was: het land bevochtigen. Zijn stroom vulde beken en rivieren. Het water zwol aan tot een enorme hoeveelheid en stroomde snel bergafwaarts. Kolkte en sleurde alles mee. De beken en rivieren waren niet te spreken over de stroom van de waterlander en traden buiten hun oevers. Hun protest duurde tot hij ophield en vertrok. Toen pas zagen ze wat hij al die tijd en overal kwam brengen. Nieuw leven.

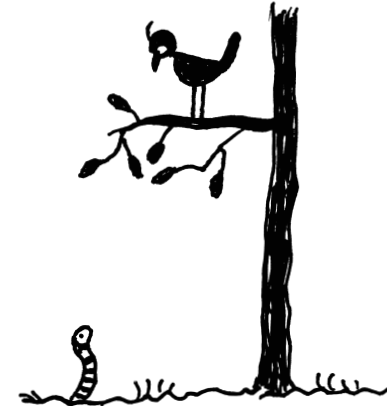

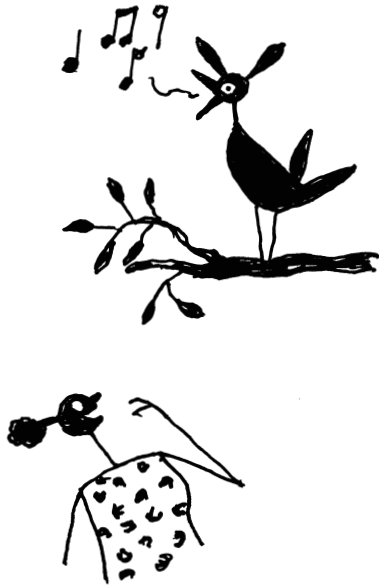
7/

Er was eens een eenzame bij op zoek. Ze wist dat de natuur haar had voorbestemd om alleen door het leven te gaan, ze was immers een solitaire bij. Terwijl de aarde zocht naar zaden en knollen om te laten kiemen, hoopte zij op iets dat ook haar leven mooier zou maken. Aan de rand van de vijver vroeg ze aan het schrijvertje om een brief te maken. Die zou ze in het bos aan een twijg hangen, mooi versierd met stuifmeel. Het schrijvertje nam zijn pen en de bij dicteerde: 'Ik wil bij jou zijn. Ik wil jouw bij zijn.'

8/

Er was eens een worm die door omstandigheden eeuwenoud was geworden. Hij had gewroet door werelddelen, zich een weg gebaad door oerbossen en speeltuinen, vuilnisbelten en stadsparken. 'Ik ben een worm van de wereld,' zei hij, terwijl hij trots z'n bril wat verder op z'n neus duwde. Het roodborstje, dat hongerig naar de worm zat te kijken, vroeg: 'Geef mij één goede reden waarom ik jou niet zou opeten!' 'Deze aarde is vuil en lelijk. Jij bent echt het mooiste wat ik ooit heb gezien,' reageerde de worm gevat. Het roodborstje bloosde. IJdeltuiten, zo wist de worm, zijn gemakkelijk te flatteren.

9/

Er was eens een vogel zonder vleugels. Hij kon enkel stappen, en zelfs dat was moeilijk, want zijn twee pootjes wezen naar elkaar. Op zijn hoofd had hij twee pluimen die raar gingen staan als het waaide. De ene pluim wees dan naar het oosten en de andere naar het westen. Je zou kunnen zeggen dat deze vogel heel zielig was, maar dat was niet waar. Hij had immers een gouden keel, een prachtige grote snavel en enorm veel liedjes in zijn buik. Hij kon de hele avond vullen met schitterende noten, klanken en muziekjes. Iedereen kwam gefascineerd naar hem luisteren.

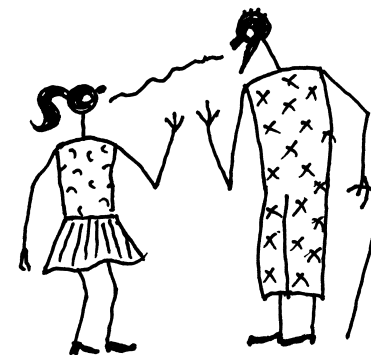
10/

Er was eens een vlinder. Er was ook een jongen.
Hij stond vol bewondering te kijken naar de vlinder die zich behoedzaam uit zijn cocon ontvouwde, traag naar het einde van het takje kroop en zijn vleugels voor het eerst spreidde in de openlucht. 'Dag Pauwoog,' zei de jongen, 'hoe was het?' 'Lastig,' antwoordde de vlinder, 'ik wist amper hoe het moest.' 'Dat lijkt op groeien. Ik heb ook geen idee hoe dat gaat.' 'Ik heb gewoon alles opgegeten wat ik in mijn huis vond.' 'Bij mij staat het vol met boeken.' 'Dat lijkt me een perfect begin,' meende de vlinder.

11/

Er was eens kunst die de liefde wou begrijpen.
Ze organiseerde een samenkomst in een
dromerig gehucht. Een meisje kwam langs.
'Voor mij is liefde paars. Paars komt van rood
en blauw en bestaat in veel tinten: purper,
mauve, magenta, lila, violet, ... Iedereen kleurt
anders.' De oude man slikte: 'Liefde is haar
terug zien na veel jaren, voelen hoe je ogen
warm worden van tranen en haar dan even
aanraken.' 'Mooi,' stamelde het meisje zacht.
Kunst beaamde: 'Liefde is leven op het scherpst
van de snee en opletten voor de afgrond.
Ik word geboren uit liefde. Ik en zoveel meer.'

12/

Er was eens iemand die zei dat we terugkomen, dat ons afscheid niet het einde is. Misschien heeft hij gelijk, maar zelfs dan weten we niet waar we waren of waar we naartoe gaan.

Dus tot dat verandert, is het motto: we leven maar één keer! En daar moeten we alle dierbare druppels van opslurpen, alle kostbare kruimels van verzamelen, en ervan genieten als waren het blauwe M&M's. We zijn vips in de bioscoop van ons leven, zitten in de regisseursstoel én spelen de hoofdrol. Weet dat er geen pauze is. Het einde kan nog alle kanten op. Pak het vast.

13/

Er was eens een wijze vrouw die duizend manieren promootte om het leven te bezingen. Blaas de kaarsen uit en doe een wens. Dans in de regen, val in de sneeuw, spring in de plassen en duik in de zee. Kus die lippen, speel met jezelf en hou van iedereen. Pak je rugzak en start de tocht. Ga snel, loop traag, geniet van elke stap. Versier jezelf, word onzichtbaar en één met de aarde. Loop over vuur, kruip in de hut en sta midden in de cirkel. Er zijn duizend manieren, maar er is er slechts één om erachter te komen.

